

med forskellige ordførere om, hvad der egentlig ligger i det. Det kan sådan set være forståeligt nok, men derfor skylder jeg selvfølgelig lige at forklare, hvordan tingene hænger sammen.

Det her er kommet frem i en dialog med Dansk Røde Kors og Brovst og Hanstholm Kommuner, der også driver asylcentre. Men jeg skal selvfølgelig også sige, at det ikke er en prioriteret liste og en ønskeseddel, der til fulde er udfyldt. Det er klart, at operatørerne har haft en meget længere ønskeseddel og har haft mange andre ting, som de også gerne ville have igen. Det skylder jeg selvfølgelig at sige.

Det, der ligger her, rummer selvfølgelig også en politisk prioritering af, hvordan vi synes vi kommer længst med de penge, som det har været muligt at finde til det her. Så det er altså ikke sådan, at jeg i hvert fald har nogen planer om at sige, at det her så er Dansk Røde Kors' og operatørernes ansvar. Det er selvfølgelig en politisk prioritering og et politisk ansvar. Men det er sket i en tæt dialog, for jeg har selvfølgelig, som jeg har ytret tidligere, været interesseret i at høre, hvad der har været af ønsker.

Kl. 18.55

Det, der er prioriteringen med de her penge, er først og fremmest aktiviteter rettet mod børnene. Det er noget af det, som blev drøftet, da udvalget også var på besøg, nemlig klubaktiviteter, SFO-aktiviteter, altså de fritidsaktiviteter der er for børnene, og at modersmålsundervisningen bliver sikret.

Der blev på et tidspunkt spurgt ret polemisk: Er der i dag, vil der blive, eller hvad drejer det sig om? Der har kørt nogle projekter om modersmålsundervisning. Jeg har for lang tid siden hørt om de her projekter og allerede dengang ytret ønske om, at det var noget af det, jeg gerne ville se på at vi gjorde generelt og permanent. Så det er det, der er fakta om, hvad der er, og hvad der bliver. Der har kørt nogle projekter, men de har ikke været hele vejen rundt. Det vil de komme i fremtiden.

Der vil også være penge til mere generelle sociale aktiviteter på centrene.

Så skylder jeg lige at sige i den her diskussion om de fysiske rammer, at der er sat penge af til de fysiske rammer, 12 mio. kr., når det gælder resten af 2006. Der er nogle ønsker fra centrene om inventar og om områderne omkring centrene. Det vil jeg ikke i detaljen blande mig i, men det er det, der er sat penge af til.

Så er det også vigtigt for mig i det her udspil, at vi har et fortsat fokus på, at når det handler

om afviste asylansøgere, så er sigtet altså, at de skal hjem. Og derfor er der også prioriteret penge – det er faktisk en mindre del, men det skulle være tilstrækkeligt – til at give yderligere rådgivning og vejledning til de afviste asylansøgere om deres hjemvenden, til muligheden for, at man kan sende en fortrop af familien ned for at orientere sig om, hvordan det ser ud, hvad mulighederne er for at etablere og starte en tilværelse igen, for så at tage tilbage hertil og tage resten af familien med.

Endelig vil der blive tilrettelagt nogle repatrieringsprojekter målrettet Nordirak og Kosovo. De penge er ud over de 37 mio. kr., fordi de ligger inden for Udenrigsministeriets område.

Det, jeg synes der har været utrolig svært at få afklaret her i dag i debatten især fra oppositionen, er, at man tager konsekvensen af de forslag, som man kommer med, om et maksimumophold på centrene, og hvad det skal føre med sig. Der er ingen af de partier, der vil tage ansvaret og konsekvensen af deres eget forslag og sige: Ja, det betyder, at det skal kunne betale sig at ignorere en afgørelse fra Flygtningenævnet og dermed ad anden vej kunne opnå en opholdstilladelse i Danmark. Det er konsekvensen af det forslag, og der bliver vi ved med at være uenige.

Nu har jeg ikke på den måde, som det fungerer her, mulighed for at stille spørgsmål, men jeg ville så gerne høre oppositionens svar på, hvorfor man skal efterleve en afgørelse fra Flygtningenævnet, hvis det er sådan, at hvis man bare er her tilstrækkelig længe, så får man alligevel en form for opholdstilladelse i Danmark. Hvorfor skulle man respektere den afgørelse? Og hvorfor skal vi så egentlig have det system, som vi har, hvis det er sådan, at man selv kan definere, om man vil være her eller ej? Det svar mangler jeg fra oppositionen. Og det er det, der er konsekvensen.

Vi siger, at når man har fået afslag på asyl, er fremtiden altså i ens hjemland. Og vi hjælper meget gerne med at få startet den tilværelse op igen. Men det giver ikke nogen mening, hvis man ad andre veje kan få en opholdstilladelse, når man har fået et afslag.

Kl. 19.00

Hr. Morten Østergaard siger: Vi vil definere det sådan, at hvis man ikke kan tvangshjemsendes i løbet af 12 måneder, så er man udsendelsehindret. Hermed fratager hr. Morten Østergaard fuldstændig den enkelte ansvaret for at respektere en afgørelse.